

lidt at nøjes med dette, men i øvrigt indrømmer jeg, at det nærmest er en Indrømmelse til den Side, der er bange for, at man over for den borgerlige Vgtesforening skal i for høj Grad paavirke Folkets Syn paa det bindende ved Vgteskabet. Man siger, der vil komme Skilsmisser, Vgteskabsbrud osv. osv. ud af dette, fordi Folk ikke ville respektere dette Vgteskab, der er indgaaet paa en saa uhøjtidelig Maade. For, som sagt, at gøre en Indrømmelse til den Side, have vi ment at burde fastholde den nuværende Form for borgerligt Vgteskab. Det ærede Mindretal, Folketingsmændene for Ødense Amts 6te og 8de Valgkreds, ere jo enige med os i, at den borgerlige Vgtesforening bør gøres saaledes, at de vedkommende have Forstaaelsen af, at det er en højtidelig og bindende Handling, der foretages, men Mindretallet mener, at dette kan naas ved den Erklæring, de underskrive. Det kan man dog maatte have nogen Betænkning ved. Det vil sikkert være det mest praktiske, naar man vil bibringe dem denne Følelse, saa ogsaa at lade dem disse Formaninger tilflyde mundtlig og ikke skriftlig eller, hvad der vel nærmest vilde blive Tilfældet, gennem et trykt Dokument. Man maa huske paa, at der er ikke nogen særlig Bæjværet forbundet med den Højtidelighed, vi nu have; det er kun en halv Snæs Linier, den Formular eller Tale fylder, som skal holdes til Brudeparret fra vedkommende Myndigheds Side, og for øvrigt overlade vi det til den ærede Kirkeminister eller Justitsminister at gøre den endnu kortere, hvis han ønsker det. Det er vort Forslag ikke til Hinder for. Forslaget under Nr. 39 af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (S. Olsen) kunne vi ikke gaa med til, fordi vi mene, at det vil være at stille for store Krav til Vgteskabsforstanderne, at de hver Gang der skal foretages en Vielse, skal lade deres Dør staa aaben for enhver, der har lyst til at træde ind. Det kan være naturligt, naar man lægger det i Rettsbetjentens Haand, og saadan er det jo nu. Med Hensyn til den geistlige Mægling have vi i Udvalget været enige om, at den maatte bortfalde af de Grunde, der ere nævnte i Betænkningen. Det er dog ikke noget Hovedpunkt. Kunne vi ellers saa Loven gennemført, kunne vi nok blive enige derom. Det samme gælder Forslagene Nr. 45 og 46. Med Hensyn til Ophævelsen af § 14 i Forordning af 30te April 1824, vil jeg dog anse det for vanskeligt at komme bort herfra. Stulle vi naa den Frihed, der er det væsentligste for os, kan det kun ske ved at have Sognebaandet med Hensyn til kirkelig Vielse. Hermed tror jeg, at have

framsat de Bemærkninger, som der var Anledning for mig til at gøre og skal hermed overlade til andre at tage Ordet.

Lohmann: Jeg er den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) taknemmelig, fordi han har stillet Forslag om at gaa over til Dagsordenen; thi derved har han givet Anledning til, at vi kunne tage denne Sag op til Drøftelse i hele dens Omfang. Jeg har det bestemte Indtryk, at det er med saare blandede Følelser, at adskillige ærede Medlemmer ere gaaede til anden Behandling af denne Sag. Mange af os nære sikkert en levende Interesse for en videre Udvikling af det saakaldte borgerlige Vgteskab; men saaledes som Sagen her forelægges os af Udvalget, mener jeg, at det er saare vanskeligt at faa noget forsvarligt, for den store Befolkning godt og gavnligt ud af den. Jeg har med megen Interesse gennemlæst den saare læseværdige Betænkning; men jeg kan ikke lægge Skjul paa, at det Hovedindtryk, jeg deraf fik, falder paa det nøjeste sammen med det, der i Lørdags blev udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, og som han ogsaa har givet Udtryk som tredje Mindretal i Betænkningen. Det er dette, at Tiden ikke er kommen til Gennemførelse af en saadan Reform. Den er ikke moden, hverken her i Lovgivningsmagten og endnu mindre ude i Befolkningen. De Bemærkninger, hvormed den ærede Ordfører i Lørdags paa Forhaand søgte at imødegaa denne Opfattelse, have ikke kunnet afkræfte mit Hovedindtryk. Det forekom mig i det hele taget, at den ærede Ordfører, trods den Varme, hvormed han øjenhynlig omfatter denne Sag, bevæger sig en lille Smule paa Overfladen. Jeg kan slutte mig til adskillige af de Bemærkninger, der ere fremsatte i Betænkningen baade af Flertallet og de forfættelige Mindretal; men der er imidlertid ikke noget af de Resultater, der hver for sig komme til, der tilfredsstille mig. Hvad nu Flertallet angaar, mener jeg, som sagt, at dette, og ganske særlig de ærede Forslagsstillere, tager en Smule for let og teoretisk paa dette over al Maade vigtige Spørgsmaal. Saadan som Tilstanden er nu her i Landet, og som jeg tænker, den vil forblive endnu i nogen Tid, tror jeg, at det, man vil opnaa ved en Reform som den nærværende, ikke vil række synderlig ud over, at man igen vil lægge over paa Befolkningen, hvad Christian den Syvende vilde tage bort, da han ved Forordning af 1799 4de Januar bestemte, at den gamle Trolovelsesakt stulde ophæves. Vi ville igen lægge over paa Befolkningen, hvad han den Gang vilde